

UNGUREANU, EMANUIL

n. 23 decembrie 1845, Satchinez, jud. Timiș

d. 29 martie 1929, Timișoara, jud. Timiș

S-a implicat activ în scopul emancipării sociale, economice și culturale a băștenilor. A copilărit într-o perioadă în care ecoul Revoluției de la 1848 era încă proaspăt în memoria locuitorilor din Banat și Transilvania, lucru care l-a influențat mai departe în anii maturității.

Cu o afinitate specială pentru învățământ a asigurat prin investiții proprii buna funcționare a internatelor pentru elevii români, a subvenționat școli, a organizat corpul învățătoresc, iar în anul 1907 s-a opus legii Appony, iar după anul 1918 a încercat să deschidă o Academie Comercială la Timișoara.

A fost membru în mai multe organizații bisericesti, începând de la cele parohiale până la cele naționale, fiind și mediator în cazul despărțirii ierarhice de sârbi prin susținerea episcopiei de Timișoara. Pe lângă mediul bisericesc a activat și pe plan cultural. De pildă a întemeiat mai multe filiale ale Astrei, a ajutat Societatea de lectură „Petru Maior” și Societatea Academică „România Jună”.

Fiind un susținător al culturii și învățământului, Emanoil Ungureanu a înființat încă din anul 1912 o fundație în care a depus aproximativ 372 de mii de coroane. Din acest fond urmau să primească gratuit elevii săraci cărți și premii, să se înființeze biblioteci școlare și populare și să se organizeze cursuri pentru adulți și analfabeți. A donat o sumă importantă de bani pentru înființarea unei episcopii a Timișoarei. O lungă perioadă de timp a fost președintele despărțământului Astra din Timișoara. În plan financiar a participat la întemeierea câtorva instituții de credit cum au fost băncile „Timișeana”, „Lipova”, și „Luceafărul”, iar pentru creditarea meseriașilor banca „Protectorul”.

Pe plan politic a fost membru al Partidului Național Român, din cadrul acestuia militând pentru libertatea presei, pe care o considera un mijloc de apărare a drepturilor naționale ale românilor. În toamna anului 1918, la fel ca alți oameni politici români și intelectuali din toate mediile sociale s-a implicat în evenimentele premergătoare adunării de la Alba Iulia. A fost ales în Mare Sfat Național fiind delegat din partea orașului Timișoara unde activa ca avocat. După anul 1919 a întemeiat aproape 100 de filiale ale Casei de Educație Națională, cu scopul de a ajuta Banatul și de a-l integra în noua administrație românească.

Avea care i-a rămas după moarte a donat-o „Palatului cultural” și bisericilor ortodoxe române din Timișoara. A decedat la 84 de ani, Vasile Goldiș fiind unul dintre cei care au participat la înmormântarea acestuia.